

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 486 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 849 ff.).

Uden for Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

De stillede Endringsforslag, Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling, fattes under Forhandling.

Ordføreren (Knudsen): Loven af 9de April 1891 om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. blev i sin Tid vedtagen i Rigsdagen efter temmelig lange Forhandlinger. Det var et Kompromisforslag, hvorom de forskellige Ansuelser enedes; man blev den Gang enig om, at Forslaget kun skulde gælde i 3 Aar, og det har altsaa været nødvendigt at forelægge Lovforslaget paa ny i Aar. Udvalget slutter sig ganske til den ærede Justitsministers Opfattelse af, at det ikke vilde være heldigt nu at forandre noget i de Bestemmelser i Loven, som dengang bleve vedtagne. Udvalget anser det for sikkert, at Loven i den Form, i hvilken den blev vedtagen, har virket til Gavn, om man end maaste havde ventet, at den skulde være bleven noget mere benyttet. Smidlertid tror Udvalget, at der som Følge af Justitsministerens Cirkulære af 27de Februar 1893 er Grund til at antage, at Loven vil blive mere benyttet i Fremtiden, og Udvalget har ogsaa tænkt sig Muligheden af, at der — hvis der fra Ministeriet blev udsendt en almindelig Vejledning til Politimestrene om, hvorledes de have at forholde sig ved Udtagelsen af Prøver og Indsendelsen af disse til Laboratoriet — maaste ogsaa derved vilde bevirkes en noget mere udbredt Anvendelse af Laboratoriet. Der er i Betænkningen optaget en Bemærkning derom, som Udvalget henstiller til Justitsministerens velvillige Overvejelse.

Det har derfor navnlig været de to Paragraffer i Lovforslaget, som ere ny, nemlig §§ 5 og 6, som Udvalget har beskæftiget sig med. Da den højtærede Justitsminister samtidig med Lovens Forelæggelse lod omdele til Rigsdagens Medlemmer Betænkning og Forslag fra den Kommission, som har været nedsat til Udarbejdelse af almindelige Bestemmelser, som kunne afgive Norm for, hvad der med Tilberedelse og Forhandling af Vin og Spirituosa maa anses tilladeligt, er det en Selvfølge, at Udvalget efter bedste Måne har søgt at drøfte de Bestemmelser som indeholdes i det Forslag, denne Kommission har

stillet. Naar nu Udvalget i sin Betænkning har udtalt, at man ikke skønner rettere end, at de Bestemmelser, som indeholdes i Kommissionens Forslag under Afsnit A., om Vin, ere heldige, maa det selvfølgelig ikke lades ude af Betragtning, at der i disse Bestemmelser indeholdes Afgørelser af mange tekniske Spørgsmaal, til hvilke Udvalget favner den specielle Sagskundskab. Udvalget har ment, ligesom ogsaa den højtærede Justitsminister udtalte det ved Forelæggelsen af Loven, at det vil være nødvendigt ved et saadant Spørgsmaals Afgørelse at gaa efter saghyndige Mænds Skøn. Udvalget indstiller altsaa, at § 5, der indeholder en Bemyndigelse for Justitsministeriet til at udtænde en Anordning med Hensyn til Vin og Spirituosa, vedtages. Men man har med Hensyn til denne Paragraf for det første stillet et mindre Endringsforslag, idet man har ment, at det var et korrektere Udtryk for, hvad Anordningen tilfattede, at der kom til at staa: „Tilberedelse af Vin og Spirituosa til Forhandling“ i Stedet for: „Tilberedelse og Forhandling af Vin og Spirituosa“, idet Anordningen ikke kan siges at ville gaa ud paa at give Regler for selve Forhandlingen. Men dernæst har Udvalget næret Betænklichkeiten med Hensyn til de Bestemmelser, som ere optagne i Kommissionens Forslags Afdelig B. Dette Afsnit handler om Kognak, Rom og Arrak. Jeg kan med Hensyn til disse tre forskellige Spirituosa indskrænke mig til at tale om Kognak, fordi hvad der gælder om denne væsentligt ogsaa gælder om Rom og Arrak. Naar man ser paa de foreslaaede Bestemmelser, indeholdes der jo for det første i § 14 det Forslag, at det ikke skal være tilladt her i Landet under Benævnelsen Kognak at forhandle en Vare, som er sammensat af Industrisprit plus æteriske Olier, kunstige Esterarter o. s. v. Derimod skal det være tilladt under Benævnelsen Kognak at sælge en Vare, som er sammensat af Druesprit og Industrisprit. Samtidig indeholder Forslaget i § 12 den Bestemmelse, at det skal være tilladt her i Landet at forhandle under Navn af Kognak en Vare, som fra Udlandet er faktureret her til som Kognak. Det vil ses ved at sammenholde de to Bestemmelser, at det, det kommer an paa, er, hvorvidt man er i Stand til kemist at oplyse, om en saakaldt Kognak bestaar af Druesprit plus Industrisprit eller af Industrisprit plus forskellige Esenser, Esterarter og lignende. Dette Spørgsmaal er ikke efter Udvalgets Opfattelse ganske klart behøst i Kommissionens Betænkning. Udvalget har derfor henvendt sig til Autoriteter paa Kemiens Omraade